

Bodaj som sa neboľ na svec rodzil, kedz som od maľučka zle pochodzil.	Já som sa oženiť velmi náhle, straciť som slobodu nenadáfe.	Lecjal kameň z veľkej vysokosci, spadnuť on do morskéj hlubokosci.
--	--	---

Darebné sú, vtáčku,
tvoje krídla,
kedz si ty chycený
raz do sídla.

Darebné je, vtáčku,
tvoje srdce,
něbudzěš miľovac
miľej více.

927.

Z Nedašové Lhoty.

Na černéj hoře syneček oře,
vyorál on zeľinečku,
daj ně ju, Bože!

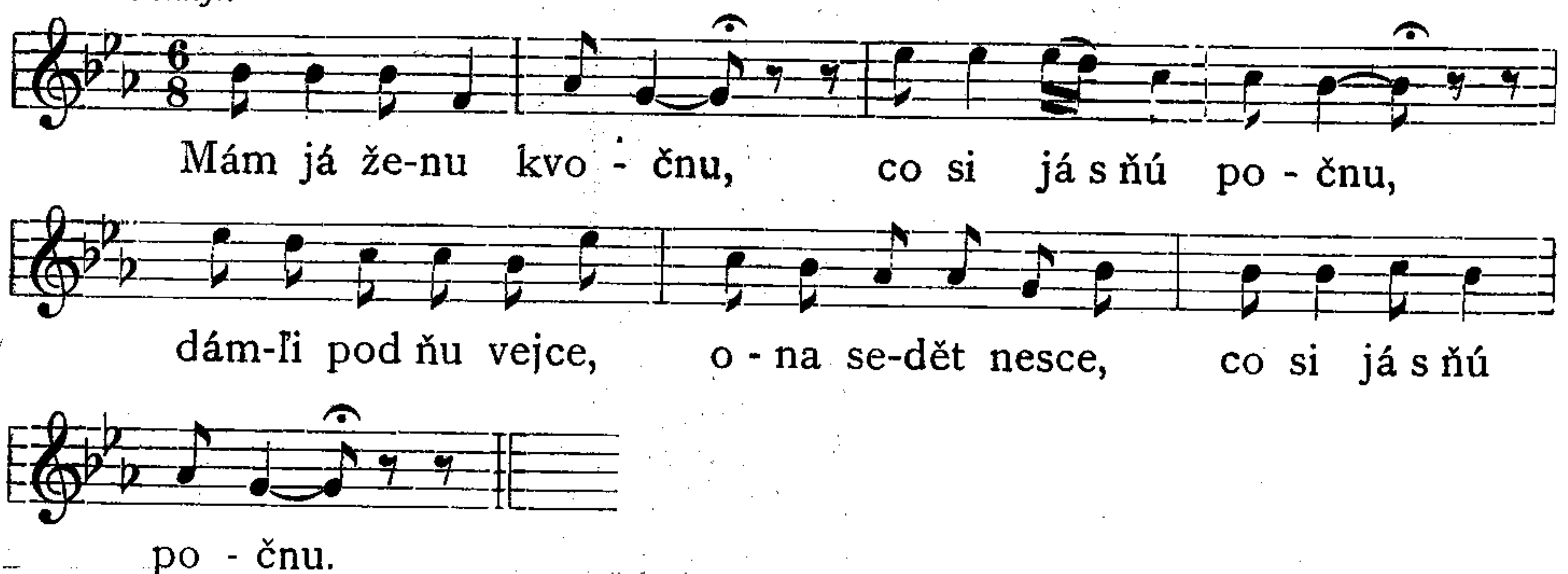
Ja ne pérečkem, ale ľelijú,
potrestál ňa miľý Pán Bůh,
ženú ľenivú.

Zeľinko drobná, nechcu ťa poznat,
moseľa bych svoje ľička
pérečkem mazat.

Ne tak ľenivú, jako nemilú:
Vezni ně ju, miľý Bože,
a daj ně inú.

928.

Z Lanžhota.

Volněji.

Mám já ženu kvočnu,
co si já s ňú počnu?
Dám-li pod ňu vejce,
ona sedět nesce,
co si já s ní počnu.

Dám-li já jí husí,
praví, že to dusí;
dám-li jí slepičí
neustále skřečí.
Co si ja s ňú počnu?